

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף קי"ט ע"א

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קי"ח ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

קִין אֶת אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוּךְ (בראשית ד יז), כָּל אֱלִין תּוֹלְדִין מְנַעִין לִיה
לְאַתְרָעָא בְּהוֹן, וְאִינוֹן חֲנוּךְ וְעִירַד וּמְחוּיָאֵל וּמְתוּשָׁאֵל וְלִמָּה, וְלִמָּה נָטִיל תְּרִי נָשִׁין עָדָה
וְצִלָּה, עָדָה חֲנוּךְ לְטָב, חֲנוּךְ לְנַעַר עַל פִּי דְרִכּוֹ, צִלָּה חֲנוּכָּא דְכִישׁ, וְדָא מְלָאךָ הַמּוֹת
דְּמַחְנָה לְכַר נֶשׁ בְּחֻנּוּכִין בִּישִׁין, עִירַד לְכַתֵּר אַעֲיֵל רְעָדָה בְּכַר נֶשׁ בְּאַבְרִין דִּילִיָּה, וְלְכַתֵּר
דְּאַפִּיל לְכַר נֶשׁ בְּחֻנּוּכִין, אַלְשִׁין עֲלִיָּה וְאַחֲזִי לֹא'ל כָּל מָה דְּעֵבִיד, וְדָא אִיהוּ מְחוּיָאֵל
מְחוּי א'ל, וְלְכַתֵּר נְחִית וַתִּשָּׁשׁ חִילִיָּה וְקָטִיל לִיה, וְדָא אִיהוּ מְתוּשָׁאֵל דִּתְמָן מוֹת שָׂאֵל,
וְאִין מוֹת אֶלָּא עֲנִיּוֹת, וְלְכַתֵּר אַמְלִיָּה עֲלִיָּה וְדָא אִיהוּ לִמָּה אַתְּהֶפֶה עֲלִיָּה לְמִלָּה, וְתִרִין
נָשִׁין דִּילִיָּה חַד עָדָה דִּמְעִיד עַל חֻבּוּי דְּכַר נֶשׁ, וְתַנְיָנָא צִלָּה דְּאִזִּיל עֲלִיָּה כְּצֵל, כְּמָה
דָּאֵת אָמַר (אִיּוֹב ח ט) כִּי צֵל יִמִּינוּ עָלַי אֲרָץ, וּכְתִיב (תהלים קמד ד) יָמָיו כְּצֵל עוֹבֵר.

תרגום לעברית

וַיֵּדַע קִין אֶת אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוּךְ. כָּל אֱלֹהֵי הַתּוֹלְדוֹת מוֹנְעִים אוֹתוֹ לְהַתְרִצוֹת
בָּהֶם, וְהֵם חֲנוּךְ וְעִירַד וּמְחוּיָאֵל וּמְתוּשָׁאֵל וְלִמָּה, וְלִמָּה נָטִיל שְׁתֵּי נָשִׁים, עָדָה וְצִלָּה,
עָדָה - חֲנוּךְ לְטוֹב, חֲנוּךְ לְנַעַר עַל פִּי דְרִכּוֹ, צִלָּה - חֲנוּךְ שֶׁל רַע, וְזֶה מְלָאךָ הַמּוֹת
שֶׁמַּחְנָה אֶת הָאָדָם בְּחֻנּוּכִים רָעִים, עִירַד לְאַחַר מִכֵּן הַכְּנִיס רְעָדָה בְּאִיבָרָיו, וְאַחַר
שֶׁמַּפִּיל אֶת הָאָדָם לַחֲטָאִים, מְלָשִׁין עָלָיו וּמֵרָאָה לֹא'ל כָּל מָה שֶׁעָשָׂה, וְזֶהוּ מְחוּיָאֵל -

מראה א"ל, ואחר כך יורד ומתיש כחו והורג אותו, וזהו מתושאל, ששם מות שאל, ואין מות אלא עניות, ואחר מולך עליו, וזהו למך, שמתהפך עליו למלך, ושתי נשותיו, אחת עדה, שמעיד על חטאי האדם, והשניה צלה, שהולך עליו כצל, כמו שנאמר כי צל ימינו עלי ארץ, וכתוב ימיו כצל עובר.

טקסט התיקונים

ותלד עדה את יכל (בראשית ד כ), בתר דקטיל ליה בעניותא, ושלטין עליה עדה וצלח, יכל, כגוונא דשמיא וארעא דאתמר בהון (ישעיה נא ו) כי שמים כעשן נמלחו והארץ כפגד תבלה, ויכל איהו אבי יושב אהל ומקנה, דכניש ממונא, ולבתר אתמר ביה (משלי יא ד) לא יועיל הון, והא אתמר דשליט עליה עניותא דאיהו מות, ולית עניותא קמי קודשא בריה הוא בעניותא דאורייתא, ולית מות כאינון דעברין על פתגמי אורייתא דאתקריאו מתים, ובגין דא אמר קרא (יחזקאל יא לב) שובו וחיו, ואחי יכל הקה אבי כל תופש כנור ועגב, המנגנין בכל מיני נגונין, ובר נש דחדי בהו ואשתדל בהבלי עלמא, עליה אמר קהלת (קהלת יא ט) שמה בחר בילדותה וכו', ולבתר מה אמר ליה (שם) ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט, דעלייהו אמרו מארי מתניתין, זמרא בביתא חרפא בביתא, אלא ושמחתם לפני יהו"ה אלהיכם (ויקרא כג מ), כגוונא (דוד) דאתמר (ביה) (מלכים ב ג טו) והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהו"ה.

תרגום לעברית

ותלד עדה את יכל, אחר שהורג אותו בעניות ושלטים עליו עדה וצלח, יכל, כמו שמים וארץ שנאמר בהם כי שמים כעשן נמלחו והארץ כפגד תבלה, ויכל הוא אבי יושב אהל ומקנה, שכנס ממון, ואחר כך נאמר בו לא יועיל הון, והרי נתבאר ששולטת עליו עניות שהוא מות, ואין עניות לפני הקדוש ברוך הוא בעניות של התורה, ואין מות

כמו אותם שעוברים על דברי התורה, שנקראו מתים, ומשום זה אמר הכתוב שובו וחיו, ואחי זבל היה אבי כל תפיש כנור ועוגב, שמנגנים בו בכל מיני נגונים, והאדם ששמח בהם ומתעסק בהכלי העולם, עליו אמר קהלת שמח בחור בילדותו וכו', ואחר כך מה אומר לו? ודע כי על כל אלה יביאך האלהי'ם במשפט, שעליהם אמרו בעלי המשנה, זמר בבית - חרב בבית, אלא ושמחתם לפני יהו'ה אלהיכם, כמו (שדוד) שנאמר (בו) והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהו'ה.

טקסט התיקונים

וצלה גם היא ילדה את תובל קין, לוטש כל חרש נחשת וברזל (בראשית ד כב), דא יצר הרע, דאמר ביה אם יצרך מתגבר עלך משכהו לבית המדרש וכו', ואחות תובל קין נעמ'ה דא אימן של שדים, ולמה בשעתא דשליט על בר נש ואיהי ביה תקיף כאבנא וכפרזלא, ולא עסיק באורייתא, שליט עליה וקטיל ליה, ועביד ביה פצע וחבורה, כמה דאת אמר (שם כג) כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי, בההוא זמנא עתיד לנטלא קודשא בריך הוא נוקמא מתרוייהו, הדא הוא דכתיב (שם) כי שבעתים יוקם קין ולמה שבעים ושבעה, הדא הוא דכתיב (ישעיה כה ח) בלע המות לנצח.

תרגום לעברית

וצלה גם היא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל, זה יצר הרע, שנאמר בו אם יצרך מתגבר עליה משכהו לבית המדרש וכו'. ואחות תובל קין נעמה, זו אם השדים, ולמה, בשעה ששולט על האדם ומחזיק בו כאבן וכפרזל ולא עוסק בתורה, שולט עליו והורג אותו, ועושה בו פצע וחבורה, כמו שנאמר כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי. באותו זמן עתיד לטל הקדוש ברוך הוא משניהם נקמה, זהו שכתוב כי שבעתים יוקם קין ולמה שבעים ושבעה, זהו שכתוב בלע המות לנצח.

וַיַּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שׁ'ת, סְיוּמָא דְאֶלְפָּא בֵּיתָא, וְעָלֶיהָ
אָמַר אִיּוֹב (אִיּוֹב לֹח לו) מִי שֶׁת בְּטוּחוֹת חֲכָמָה, מֵאִי חֲכָמָה דָּא דְחָסַר מִנִּיהָ י', דְּבָה הָוָה
שִׁית, דְּאִיהוּ בְּרָא שִׁית, וְאִיהוּ רֵאשִׁית, וְהָוָה אֶתְמַר בִּיה (יִשְׁעִיה מו י) מַגִּיד מִרְאשִׁית
אַחֲרִית, הָוָה מְשַׁמֵּשׁ שֶׁת בְּאַתֵּר דְּהֶבֶל, וּבְגִין דְּחָסַר מִנִּיהָ י' אֶתְקָרִי אַחֵר, בְּגִין דְּכַד חָב
אָדָם פָּרַח מִנִּיהָ י', וְעָבַד שֶׁת בְּלֹא י' דְּאִיהִי חֲכָמָה, וּבְגִין דָּא שִׁירוּתָא הָוָה מִן ח', דְּאִינוּן
ח' יוֹמִין דְּבִרִית מִיָּלָה, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (בְּרֵאשִׁית ד כו) אָז הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהוֹ'ה,
וּמִתַּמֵּן עֲבָרוּ בְּרִית מִיָּלָה, וְאַעֲבָרוּ מִנִּיהָ עָרְלָה וּפְרִיעָה לְמַעְלָה בְּד' וְלֹא בַח', דְּשִׁירוּתָא
דְּח' אִיהִי בִינָה, לְמַנְצָח עַל הַשְּׁמִינִית (תְּהִלִּים יב א), וְעָלָה אֶתְמַר אָז הוּחַל, וְעוֹד אָז
הוּחַל לְיִשְׁנָא דְּצִלוּתָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (יִשְׁעִיה נח ט) אָז תִּקְרָא וִיהוֹ'ה יַעֲנֶה, דָּא הוּא
נְטוּרָא טָבָא, דְּאֵת עַל גַּב דְּהֶבֶל קָטִיל לִיה קִינ, דְּמִנִּיהָ הָוָה נָפִיק מֵאֵן דְּנוֹקִים לִיה, הָדָא
הוּא דְּכֶתִיב (שְׁמוֹת טו א) אָז יִשִּׁיר מֹשֶׁה, רוּעָה נוֹקִים לְרוּעָה, וּלְבֶתֶר אָז אֶהְפֹּךְ אֶל
עַמִּים שְׂפָה בְּרוּרָה לְקָרָא כָּלֵם בְּשֵׁם יְהוֹ'ה (צַפְנִיָּה ג ט), אָבֵל כַּד עֲמֵלֵק דְּאִינוּן

תרגום לעברית

וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אֲשֶׁתוֹ וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שׁוֹנִי, הַסִּיּוֹם שֶׁל אֶלְפָּא בֵּיתָא, וְעַלִּי
אָמַר אִיּוֹב מִי שֶׁת בִּטְחוֹת חֲכָמָה, מָה הַחֲכָמָה? זוֹ שֶׁחֹסֵר מִמֶּנָּה י', שְׂבָה הָיָה שִׁית, שֶׁהוּא
בְּרָא שִׁית וְהוּא רֵאשִׁית, וְהָיָה נֶאֱמָר בּוֹ מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, הָיָה מְשַׁמֵּשׁ שֵׁת בְּמָקוֹם
הַכֵּל, וּמִשּׁוֹם שֶׁחֹסֵר מִמֶּנּוּ י' נִקְרָא אַחֵר, מִשּׁוֹם שֶׁכֹּאֲשֶׁר חָטָא אָדָם פָּרְחָה מִמֶּנּוּ י', וְעָשָׂה
אֶת שֵׁת בְּלִי י', שֶׁהִיא חֲכָמָה, וּמִשּׁוֹם זֶה הֵרֵאשִׁית הָיְתָה מִן ח', שֶׁהֵם שְׁמוֹנֶה יָמִים שֶׁל
בְּרִית מִיָּלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר אֹז הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהוָה, וּמִשָּׁם עָבְרוּ בְּרִית מִיָּלָה,
וְהַעֲבִירוּ מִמֶּנּוּ עֲרָלָה וּפְרִיעָה לְמַעַלָּה בַּד' וְלֹא בַח', שֶׁהֵרֵאשִׁית שֶׁל ח' הִיא בִּינָה,
לְמַנְצָח עַל הַשְּׁמִינִית, וְעַלִּיהָ נֶאֱמָר אֹז הוּחַל. וְעוֹד, אֹז הוּחַל לְשׁוֹן תַּפְלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר

אז תקרא ויהו'ה יענה, זוהי שמירה טובה, שאף על גב שהכל הרגו קין, שממנו היה יוצא מי שינקום בשבילו, זהו שכתוב אז ישיר משה, רועה נקום לרועה, ואחר כך אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם יהו'ה, אבל כשעמלק, שהם בכורי מצרים, ערב רב המערכים עם ישראל, עליהם נאמר תמחה את זכר עמלק, שלא ישאר מהם שריד, שאלו הם ערבותיה מכל האמות ואפלו מקין, ומיד כשימחו מן העולם, אז הוחל לקרא בשם ה'.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.